

(Energibesparelser i bygninger)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

Anonymiseret

KLAGE FRA [XXX]
OVER Energistyrelsens afgørelse af 9. juli 2012
OM energimærkning af ejendom beliggende [XXX] – energimærke
nr. [XXX].

24. april 2013

J.nr. 1081-12-3-38

ARV-EKN

NÆVNETS Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN- Civilingeniør, seniorforsker Kirsten Engelund Thomsen
SÆTNING Sekretariatschef Jørgen K. Nielsen
I SAGEN

NÆVNETS Energistyrelsens afgørelse af 9. juli 2012 ophæves, og sagen
AFGØRELSE hjemvises til fornyet behandling hos Energistyrelsen.

[XXX] (herefter benævnt klager) har ved klage af 7. august 2012 indbragt Energistyrelsens afgørelse af 9. juli 2012 for Energiklagenævnet. Ved afgørelsen fandt Energistyrelsen, at styrelsen ikke kunne afgøre klagers sag, idet energimærkningen var så gammel, at de til den tekniske revision nødvendige redskaber for en afgørelse ikke længere forelå. Energimærkningsrapporten blev udført i 2006 i henhold til Håndbog for Energikonsulenter 2004. Energistyrelsen kunne imidlertid ikke genberegne energimærkningsrapporten med de samme værktøjer som på udfærdigelsestidspunktet, da disse værktøjer ikke længere var tilgængelige. Energistyrelsen besluttede på den baggrund at foranledige en ny energimærkning for Energistyrelsens regning af klagers ejendom efter den nugældende håndbog.

Sagens baggrund

Klager klagede den 10. februar 2010 til Energistyrelsen over energimærkningen af klagers ejendom beliggende [XXX] (herefter benævnt ejendommen).

Energimærket er udarbejdet den 13. juli 2006 af energikonsulent [XXX], Ingeniørfirma Graugaard A/S (herefter benævnt energikonsulenten) til en tidligere ejer af ejendommen. Energimærket er ligeledes den 13. juli 2006 indbe-

rettet til Energistyrelsen. Klager overtog ejendommen den 25. maj 2009. Energimærket blev anvendt ved klagers køb af ejendommen.

Det fremgår af sagens akter, at klager den 16. november 2009 rettede henvendelse til energikonsulenten og gjorde opmærksom på, at han havde konstateret en mangel ved energimærkningsrapporten. Klager havde konstateret, at i skunk-rum var isoleringens tykkelser mindre end angivet i energimærkningsrapporten. Energikonsulenten besvarede klagers henvendelse ved e-mail af 18. november 2009. Energikonsulenten henviste til ejendommens tidligere energimærke E 864661 og oplyste, at ejendommens daværende ejer i forbindelse med besigtigelse af ejendommen havde oplyst, at der ikke var foretaget yderligere forbedring af isoleringen i forhold til ejendommens tidligere energimærke, samt at skunklemmene var fastskruede.

24. april 2013

J.nr. 1081-12-3-38

ARV -EKN

Side 2 af 11

Herefter indbragte klager den 10. februar 2010 sagen for Energistyrelsen. Fællessekretariatet for Eftersyns- og Mærkningsordningerne (herefter benævnt FEM-sekretariatet) forberedte sagen til Energistirelsens afgørelse. Klager anførte i sin klage, at der var afvigelser mellem energimærkningsrapporten og de faktiske forhold på ejendommen vedrørende isolering i skunke, på hanebåndsloft og skråvægge, glas i yderdøren mod syd samt vedrørende pumper ved gasfyr og varmtvandsbeholder.

Den 2. juli 2010 traf Energistyrelsen afgørelse om, at Energistyrelsen ikke kunne behandle klagesagen, idet den var forældet. Klagen var modtaget i Energistyrelsen senere end 1 år efter indberetningen af energimærket. Det fremgår endvidere af sagens akter, at Energistyrelsen den 8. juli 2010 genoptog sagen med henblik på realitetsbehandling af klagen på trods af klagefristens overskridelse. Årsagen til genoptagelsen var, at der var kommet nye oplysninger i sagen. Energistyrelsen behandlede herefter sagen på ny.

Den 10. august 2010 blev ejendommen besigtiget af en teknisk revisor fra Sekretariatet for Energieffektive Bygninger (det nye navn for det tidligere FEM-sekretariat, herefter benævnt SEEB). Det fremgår af den tekniske revisors notat af 11. august 2010, at han ved besigtigelsen fandt afvigelser mellem energimærkningsrapporten og de faktiske forhold på ejendommen vedrørende de tre punkter, som klager havde anført i klagen af 10. februar 2010.

Det fremgår af sagens akter, at klager den 8. december 2010 meddelte Energistyrelsen, at spørgsmålet om, hvorvidt klager skulle anlægge et erstatnings-søgsmål mod energikonsulenten, afventede Energistirelsens afgørelse. Afgørelsens resultat ville i den forbindelse blive en udslagsgivende faktor.

Den 1. marts 2011 skrev SEEB til klager, at den tekniske revisor, som havde besigtiget hans ejendom, var fratrådt. Da den pågældende medarbejder ikke

havde fuldført den tekniske revisionsrapport, var SEEB nødt til at starte forfra. På den baggrund var det besluttet, at SEEB ville udarbejde et nyt energimærke. Samme dato spurgte klager, hvorvidt beslutningen om at udarbejde et nyt energimærke var ensbetydende med, at han fik medhold i sin klage. Klager anførte, at det fejlbehæftede energimærke havde stor økonomisk betydning for ham, og at han havde til hensigt at stille energikonsulenten til ansvar for manglerne ved energimærket. Klager spørgsmål blev ikke besvaret af SEEB eller Energistyrelsen.

Ejendommen blev besigtiget den 24. juni 2011 ved en ny teknisk revisor. Efter partshøring af klager, som medførte, at den tekniske revisors besigtigelsesnotat blev tilrettet, forelå det nye besigtigelsesnotat den 7. december 2011. Det fremgår af energimærket, at der fortsat var konstateret afvigelser på de af klager anførte punkter.

24. april 2013

J.nr. 1081-12-3-38

ARV –EKN

Side 3 af 11

I forbindelse med udarbejdelse af indstilling til afgørelse af sagen skrev SEEB den 13. marts 2012 til Energistyrelsen, at grundlaget for den tekniske revisors gennemgang af ejendommen og beregning af differencer havde været forkert. Den tekniske revisor havde i besigtigelsesnotatet anvendt Håndbog for Energikonsulenter 2008, version 3, og beregningen af differencer var foretaget med de til denne version hørende beregningsprogrammer. Idet energimærkningsrapporten var udarbejdet i juli 2006, skulle det rettelig have været Håndbog for Energikonsulenter 2004 med tilhørende beregningsprogrammer, som blev anvendt. SEEB anførte, at de daværende programmer beregnede varmetab og elforbrug på en anden måde, end de programmer som hørte til Håndbog for Energikonsulenter 2008, version 3. SEEB oplyste samtidig, at sekretariatet ikke var i besiddelse af et beregningsprogram fra 2004-versionen, som kunne udregne ejendommens varme- og elforbruget korrekt.

Den 9. juli 2012 traf Energistyrelsen afgørelse om, at Energistyrelsen ikke kunne afgøre klagesagen, idet energimærkningen var så gammel, at de til den tekniske revision nødvendige redskaber for en afgørelse ikke forelå. Energimærket kunne derfor ikke genberegnes med de værktøjer, som blev anvendt på tidspunktet for energimærkets udarbejdelse.

Den 2. august 2012 fremsendte klager en e-mail til Energistyrelsen med links til Håndbog for Energikonsulenter 2004 på internettet. Den 7. august 2012 spurgte Energistyrelsen SEEB, hvorvidt Energistyrelsen på grundlag af de nu fremsendte links til Håndbog for Energikonsulenter 2004 kunne forholde sig til klagen. Endvidere spurgte Energistyrelsen, om SEEB kunne foreslå, hvem der kunne tænkes at være i besiddelse af de manglende beregningsprogrammer fra 2004.

Den 7. august 2012 svarede SEEBs sekretariatsleder Energistyrelsen således:

”[...]

Programmet EK-Pro fra 2004 var et pc-program, der blev installeret på de enkelte computere hos energikonsulenterne. Sekretariatet har ikke kunnet tilvejebringe en programfil vi kan installere programmet fra.

Hvis der findes en cd med programmet kunne det ligge hos en af konsulenterne.

Jeg selv kunne være nærmest til at have en cd med programmet. Men har det desværre ikke længere.”

[...]”

24. april 2013

J.nr. 1081-12-3-38

ARV –EKN

Side 4 af 11

Herefter skrev Energistyrelsen den 9. august 2012 til klager, at det ikke var tilstrækkeligt at være i besiddelse af håndbøgerne fra 2004 for at kunne afgøre klagesagen. Det var også påkrævet, at energimærket blev genberegnet med de samme værktøjer som på tidspunktet for energimærkets udfærdigelse. Da værktøjerne ikke længere var tilgængelige, havde Energistyrelsen ikke mulighed for at foretage denne beregning. Energistyrelsen fastholdte derfor sin afgørelse af 9. juli 2012, og sagen ville således ikke blive genoptaget.

Den påklagede afgørelse

Af Energistyrelsens afgørelse af 9. juli 2012 fremgår følgende:

”[...]

Afgørelse i klagen over energimærkningen af ejendommen beliggende [XXX] (Energimærke nr. [XXX] af 13. juli 2006)

Energistyrelsen har behandlet genoptagelsen af din klage af 10. februar 2010 over ovennævnte energimærkning.

Energistyrelsen beklager den lange sagsbehandlingstid.

Energistyrelsen kan ikke afgøre klagesagen, idet energimærkningen er så forældet, at de til den tekniske revision nødvendige redskaber for en afgørelse ikke foreligger.

Da energimærkningsrapporten er udført i 2006 og er udarbejdet i henhold til Håndbog for energikonsulenter 2004, kan Energistyrelsen ikke genberegne energimærket med de samme værktøjer som på udfærdigelsestidspunktet, da disse værktøjer ikke er tilgængelige længere. Energistyrelsen har derfor valgt at foranledige en ener-

gimærkning af dit hus efter den nugældende håndbog for Energistyrelsens regning med nuværende gyldighed.

Du vil i den nærmeste tid blive kontaktet af en energikonsulent for at aftale en dato for udarbejdelse af en ny energimærkningsrapport.
[...]"

Klagers synspunkter og bemærkninger

Klager har anført, at Energistyrelsen skal træffe afgørelse om, hvorvidt energimærket for klagers ejendom er fejlbehæftet. Til støtte herfor har klager efter modtagelse af Energistyrelsens afgørelse fremsendt Håndbogen for Energikonsulenter fra 2004 til Energistyrelsen.

24. april 2013

J.nr. 1081-12-3-38

ARV –EKN

Side 5 af 11

I forbindelse med sagens behandling for Energiklagenævnet er klager ikke fremkommet med yderligere bemærkninger til sagen.

Energikonsulentens synspunkter og bemærkninger

Ved sagens behandling for Energiklagenævnet er energikonsulent [XXX] ikke fremkommet med bemærkninger til sagen.

I forbindelse med sagens behandling ved Energistyrelsen fremsendte Ingeniørfirmaet Graugaard A/S (herefter benævnt ingeniørfirmaet) den 20. november 2011 bemærkninger til sagen på vegne af energikonsulenten. Ingeniørfirmaet var af den opfattelse, at energimærkningen blev udarbejdet i henhold til da-gældende regler og mente ikke, at der var væsentlige mangler ved energimærkningsrapporten. Til støtte herfor henholdte ingeniørfirmaet sig bl.a. til den tidligere ejers oplysninger samt ejendommens tidligere energimærke, der blev udarbejdet i 1998.

Energistyrelsens udtalelse til sagen

Energistyrelsen finder, at afgørelsen af 9. juli 2012 skal stadfæstes. Til støtte herfor har Energistyrelsen navnlig anført følgende:

- Energistyrelsen er ikke i stand til at afgøre klagesagen. Energimærket er så gammelt, at de til den tekniske revision nødvendige redskaber for en afgørelse ikke længere er tilgængelige. Det er ikke tilstrækkeligt at være i besiddelse af Håndbog for Energikonsulenter fra 2004. For at kunne afgøre om energimærkningsrapporten er mangelfuld, er det en forudsætning, at energimærket genberegnes med de samme værktøjer, som var gældende på det tidspunkt, hvor energimærkningsrapporten blev udarbejdet.

- Uanset at beregningerne i den tekniske revisors besigtigelsesnotat ikke kunne lægges til grund for sagen, havde den tekniske revisor konstateret, at energimærkningen var fejlbehæftet på følgende områder:
 - Yderdør mod syd havde ét lag glas. Energimærkningsrapporten angav, at der var tale om en termorude.
 - Gulvet i skunkrum var isoleret med 100 mm. i gennemsnit, og skunkvægge var isoleret med 75 mm. Af energimærkningsrapporten fremgik, at begge steder var isoleret med 200 mm.
 - Hanebåndsloft var isoleret med 100 mm på 25 kvm. og 200 mm på det resterende areal. Ifølge energimærkningsrapporten skulle der være isoleret med 200 mm på hele hanebåndsloftet.
 - Skråvægge var isoleret med 75 mm. Energimærkningsrapporten angav 150 mm.
 - Cirkulationspumpen havde en maksimal effekt på 245 W. I energimærkningsrapporten var anført 45 W.

24. april 2013

J.nr. 1081-12-3-38

ARV –EKN

Side 6 af 11

Retsgrundlaget

Energistyrelsens bemyndigelse til bl.a. at føre tilsyn med overholdelsen af lov om fremme af energibesparelser i bygninger¹ og energimærkningsbekendtgørelsen² fremgår af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 30, stk. 1:

”[...]

§ 30. Transport- og energiministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, fører tilsyn med overholdelsen af loven og regler, der er fastsat i medfør heraf.

[...]”

I medfør af disse bemyndigelsesbestemmelser har Energistyrelsen fastsat regler i energimærkningsbekendtgørelsen om Energistyrelsens opgaver og kompetencer i forbindelse med behandling af klagesager og tilsyn med energimærkningsordningen. I nærværende sag blev klagen indgivet til Energistyrelsen den 10. februar 2010. På tidspunktet for klagens indgivelse var bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger (herefter benævnte energimærkningsbekendtgørelsen) gældende. Af energimærkningsbekendtgørelsens § 52 fremgår følgende:

¹ Lov nr. 585 af 24. juni 2005 om fremme af energibesparelser i bygninger med senere ændringer.

² Bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger

”[...]

§ 52. Energistyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af lov om fremme af energibesparelser i bygninger og denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Energistyrelsen etablerer et sekretariat, FEM-sekretariatet, som efter bestemmelser fastsat af Energistyrelsen varetager opgaver vedrørende energimærkningsordningen, herunder:

1) [...]

2) Forbereder sager til Energistyrelsens afgørelser vedrørende optagelse af konsulenter på optagelseskursus, personlig beskikkelse af energikonsulenter, inddragelse af personlig beskikkelse som energikonsulent, registrering af energikonsulentfirmaer og inddragelse af registrering af disse, påtale og advarsel, berigtigelse af energimærkning, klager over arbejde udført af personligt beskikkede energikonsulenter og certificerede energimærkningsfirmaer, kvalitetssikring samt henvendelser i øvrigt om energimærkningsordningen.

[...]

7) Gennemfører kvalitetssikring.

[...]”

24. april 2013

J.nr. 1081-12-3-38

ARV –EKN

Side 7 af 11

Reglerne om klageadgang følger af energimærkningsbekendtgørelsens § 49, stk. 1, og § 60, stk. 1 og stk. 2, hvoraf fremgår følgende:

”[...]

§ 49. Klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger og andre ydelser udført af personligt beskikkede energikonsulenter i deres egenskab af personligt beskikkede energikonsulenter behandles af Energistyrelsen. Klagen skal være modtaget i Energistyrelsen senest 1 år efter indberetningen af energimærkningsrapporten. Klage kan indbringes af

1) ejere, jf. § 1, stk. 2, nr. 12,

2) ejere af ejerlejligheder og

3) købere eller erhververe af energimærkede ejendomme eller lejligheder.

[...]

§ 60. Klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energikonsulenters og energiledelseskonsulenters ydelser, der er udført efter reglerne i lov nr. 485 af 12. juni 1996 om fremme af energi- og vandbesparelser i bygninger og regler fastsat i medfør heraf, bekendtgørelse nr. 1294 af 13. december 2005 eller bekendtgørelse nr. 1731 af 21. december 2006 om energimærkning af bygninger, færdigbehandles efter reglerne i den Håndbog for Energikonsulenter, som var gældende på tidspunktet for energi-

mærkningens indberetning. Alle øvrige forhold i sagerne behandles efter reglerne i denne bekendtgørelse.

[...]

Stk. 2. Sager om teknisk revision af energimærkninger, der er udført efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1294 af 13. december 2005 eller bekendtgørelse nr. 1731 af 21. december 2006 om energimærkning af bygninger, behandles efter reglerne i den Håndbog for Energikonsulenter, som var gældende på tidspunktet for energimærkningens indberetning. Alle øvrige forhold i sagerne behandles efter reglerne i denne bekendtgørelse.

[...]”

24. april 2013

J.nr. 1081-12-3-38

ARV –EKN

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Energimærkningsbekendtgørelsens § 60, stk. 1, 1. pkt, fastslår, at klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energikonsulenters ydelser, der er udført efter reglerne i bl.a. bekendtgørelse nr. 1294 af 13. december 2005, skal færdigbehandles efter reglerne i den Håndbog for Energikonsulenter, som var gældende på tidspunktet for energimærkningens indberetning. Som følge heraf skal den påklagede energimærkningsrapport fra 2006 vurderes i henhold til Håndbog for Energikonsulenter 2004 med tilhørende beregningsværktøjer.

Side 8 af 11

Energistyrelsen har i den påklagede afgørelse af 9. juli 2012 vurderet, at styrelsen ikke kunne afgøre klagesagen, da energimærkningsrapporten ikke kunne genberegnes med de værktøjer, som blev anvendt på tidspunktet for energimærkningsrapportens udarbejdelse, idet de nødvendige redskaber ikke længere forelå.

Energiklagenævnet er enigt med Energistyrelsen i, at det ikke er muligt at genberegne energimærkningsrapporten uden at anvende det til Håndbogen hørende beregningsprogram EK-Pro 2004. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at der er tale om et omfattende program, som foretager alle nødvendige beregninger til brug for udarbejdelsen af energimærker. Det er Energiklagenævnets vurdering, at det ikke er muligt at foretage beregningerne alene på grundlag af de formler, som er angivet i Håndbog for Energikonsulenter 2004, herunder at beregningerne ikke kan foretages i et almindeligt regneark eller i hånden. Det er endvidere ikke tilstrækkeligt at foretage genberegninger på de punkter, hvor den tekniske revisor har fundet afvigelser mellem energimærkningsrapporten og ejendommens fysiske forhold. Bygningen skal vurderes som et hele, hvor de forskellige indtastninger influerer på hinanden. Man kan således kun konkludere, hvad resultatet af en energimærkningsberegning skulle have været, såfremt der foretages genberegning af samtlige data i energimærkningsrapporten.

På grundlag af sagens akter kan det lægges til grund, at Energistyrelsen ikke forud for afgørelsen af 9. juli 2012 iværksatte tiltag med henblik på at fremskaffe det manglende beregningsprogram. Dette skete først i august 2012 i forbindelse med, at klageren havde indleveret klage over styrelsens afgørelse til Energiklagenævnet. Af SEEB's mail til Energistyrelsen af 7. august 2012 fremgår, at det manglende nødvendige redskab til beregning af energimærket var et computerprogram benævnt EK-Pro fra 2004, som anvendtes i forbindelse med beregning af energimærket. Computerprogrammet var blevet installeret på de enkelte energikonsulenters computere ved hjælp af en cd-rom. SEEB var ikke længere i besiddelse af programmet, og sekretariatet havde ligeledes ikke kunnet tilvejebringe et eksemplar.

24. april 2013

J.nr. 1081-12-3-38

ARV -EKN

Energiklagenævnet finder det beklageligt, at Energistyrelsen ikke har sikret, at Energistyrelsen eller SEEB er i besiddelse af alle nødvendige værktøjer, til brug for behandlingen af klager over gældende energimærker. Energiklagenævnet skal således henstille til Energistyrelsen, at alle nødvendige værktøjer til brug for behandlingen af klagesager fremover opbevares af Energistyrelsen, så længe der er mulighed for, at der kan blive indbragt en klage over et energimærke, hvor værktøjet har været anvendt ved energimærkets udarbejdelse.

Side 9 af 11

Det fremgår af energimærkningsbekendtgørelsens § 49, stk. 1, 1. pkt., at klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger udført af personligt beskikkede energikonsulenter behandles af Energistyrelsen. Energistyrelsen har således til opgave at efterprøve de faglige og kvalitetsmæssige forhold ved den energimærkningsrapport, som klager gør indsigelse imod.

Det fremgår af Energistyrelsens afgørelse, at Energistyrelsen efter styrelsens opfattelse ikke kunne afgøre klagesagen. Energistyrelsen foretog dermed ikke en vurdering af det energimærke, som klager havde indbragt for Energistyrelsen. Det er Energiklagenævnets opfattelse, at Energistyrelsen var forpligtet til og havde mulighed for at tage stilling til, hvorvidt energimærkningsrapporten for klagers ejendom var fejlbehæftet og dermed mangelfuld. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at klager havde en retlig interesse i, at Energistyrelsen traf afgørelse om, hvorvidt energimærket var mangelfuldt på trods af, at energimærket ikke kunne genberegnes. Energiklagenævnet skal i den forbindelse navnlig henvise til klagers oplysninger om, at Energistyrelsens vurdering af energimærket skulle anvendes til afklaring af, hvorvidt der var grundlag for et erstatningssøgsmål mod energikonsulenten. Energiklagenævnet har endvidere lagt vægt på, at det af Energistyrelsens udtalelse til Energiklagenævnet af 30. august 2012 fremgår, at det på baggrund af den tekniske revisors besigtigelsesnotat objektivt kunne konstateres, at energimærket for klagers ejendom var fejlbehæftet.

Da Energistyrelsen ikke i forbindelse med sagens behandling har foretaget en sådan vurdering af det påklagede energimærke, lider Energistyrelsens afgørelse af 9. juli 2012 på denne baggrund af en mangel. Energiklagenævnet finder, at denne mangel bør føre til, at afgørelsen er ugyldig. Energiklagenævnet ophæver derfor Energistyrelsens afgørelse af 9. juli 2012 og hjemviser sagen til fornyet behandling i Energistyrelsen med henblik på, at Energistyrelsen træffer afgørelse om, hvorvidt energimærkningsrapporten for klagers ejendom er mangelfuld.

Energiklagenævnet har ikke fundet det hensigtsmæssigt, at nævnet reparerer Energistyrelsens afgørelse og som 1. instans tager stilling hertil. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at klager og energikonsulenten fortsat skal have mulighed for at få sagen prøvet ved to instanser. Energiklagenævnet finder det derfor rettest, at Energistyrelsen træffer afgørelse om, hvorvidt energimærket er mangelfuldt. Energistyrelsen skal således som første instans foretage en konkret vurdering af, hvorvidt de konstaterede afvigelser mellem energimærkningsrapporten og ejendommens faktiske forhold udgør faglige og kvalitetsmæssige mangler ved energimærkningen, og i givet fald hvorvidt manglerne er så væsentlige, at det skal medføre sanktioner over for energikonsulenten. Energistyrelsens afgørelse herom vil kunne påklages til Energiklagenævnet, hvis betingelserne herfor er opfyldte.

Energiklagenævnet skal afslutningsvis bemærke, at nævnet finder sagsforløbet under Energistyrelsens behandling af sagen beklageligt. Under henvisning til, at der er forløbet to år fra det tidspunkt, hvor Energistyrelsen besluttede at genoptage sagen og til det tidspunkt, hvor styrelsen traf afgørelse, og den nu medgåede tid til klagesagsbehandling henstiller Energiklagenævnet til, at den fornyede behandling af sagen fremskyndes således, at klager hurtigst muligt kan få sagen afgjort.

Energiklagenævnets afgørelse

Energistyrelsens afgørelse af 9. juli 2012 ophæves, og sagen hjemvises til fornyet behandling hos Energistyrelsen.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 22. april 2013.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 39, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012 om energimærkning af bygninger, jf. § 29, stk. 1, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.³

³ Lovbekendtgørelse nr. 636 af 19. juni 2012.

24. april 2013

J.nr. 1081-12-3-38

ARV -EKN

Side 10 af 11

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 39, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012 om energimærkning af bygninger.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside.

På nævnets vegne

Poul K. Egan
Nævnetsformand

24. april 2013

J.nr. 1081-12-3-38

ARV -EKN

Side 11 af 11

/Arendse Veirø
Fuldmægtig, cand. jur.